

ଗୁଜୁରାଟର ସୁରତରେ କିରଣ ମଲ୍ଲି ସେବାଲିଟି ହସ୍ତିଚାଲର ଉଦ୍ଘାଟନୀ ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ

Posted On: 17 APR 2017 6:02PM by PIB Bhubaneswar

ମଞ୍ଚ ଉପରେ ବିରାଜମାନ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ସାଥୀ ଏବଂ ବିଶାଳ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସିଥିବା ମୋର ସମସ୍ତ ପରିବାର ଲୋକ । ମୁଁ ଦୃଶ୍ୟରେ ଥିଲି କି ଗୁଜୁରାଟରେ କହିବି କି ହିନ୍ଦୀରେ କହିବି, କିନ୍ତୁ ପରେ ମୋ ମନକୁ ଏହି ଚିନ୍ତା ଆସିଲା କି ଆପଣମାନେ ଏତେ ବଡ଼ କାମ କରିଛନ୍ତି ଏହା ସାରା ଦେଶକୁ ଜଣା ପଡିବା ଦରକାର । ଏଠାରେ ସମସ୍ତ ଦାତାମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୁଭେଚ୍ଛାର ବର୍ଷା ହେଉଛି । ପାଂଚ ଶହ କୋଟି, ପାଂଚ ଶହ କୋଟି, ବଡ଼ ବାଃ ବାଃ ଚାଲୁ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବାଃ ବାଃ କରିବି ନାହିଁ । ଏମାନେ କିଛି କରି ନାହାନ୍ତି । ଆପଣ ମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟ ଲାଗିଲା ନା, ଏମାନେ ଯଦି ପାଂଚ ଶହ କୋଟି, ପାଂଚ ହଜାର କୋଟି ଦିଅନ୍ତି ତ କିଛି ନୁହେଁ, ମୁଁ କହୁଛି । ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ଗୁଜୁରାଟର ଗାଁ ବିଲୁରୁ ମାଟି ଖାଇ ବଡ଼ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ କେବେ ନିଜ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମଲି-ପିପ୍ଲି ଖେଳ ଖେଳୁ ଥିଲେ । ଗଛରେ ଚଢ଼ିବା-ଓହ୍ଲାଇବା ଏହା ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାୟାମ ଥିଲା । ସାଇକେଲ ଚାଲାଇ ଦୌଡ଼ାଇ ମଜା ନେବା, ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପିଲାଦିନ ଥିଲା । ବାରମାସ ଯାକ ବାପା-ମାଆ ଘରେ ଗୋଟିଏ କଥା କହୁଥିଲେ ଏଥର ଭଲ ବର୍ଷା ହୋଇଯାଉ, ତ ଭଲ ହେବ । ପୁଅ ପାଠ ପଢ଼ିବ କି ପଢ଼ିବ ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉ ନ ଥିଲା । ଘରେ ଏହି ଆଲୋଚନା ହେଉଥିଲା କି ଭଗବାନ ଏଥର ଭଲ ବର୍ଷା ହୋଇଯାଉ । ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ କି ଆମ ପାଖରେ ଯେଉଁ ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ପଶୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଭୋକିଲା ନ ରୁହନ୍ତୁ । ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଏମିତି ପରିବାରର ସନ୍ତାନ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଆଖିରେ ଏହା ସବୁ ଦେଖିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପିଲାଦିନେ ଏଭଳି ଜୀବନ ଜିଇଛନ୍ତି ।

ବର୍ଷା କମ୍ ହୋଇଥାଉ ଅବା ପରିବାରର ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ କମ୍ ଫସଲ ହୋଇଥାଉ, ଫସଲର ଗଦା ଯଦି କ୍ଷେତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିଛି, ତାହେଲେ ଚୋର ଖାଉ, ମୟୂର ଖାଉ, ଆସିଥିବା ଅତିଥି ଖାଉ, କି ଖେତୁ ଖାଉ । ଏହି ସଂସ୍କାର ହେଉଛି ଯେଉଁ ପରିବାରର । ନିଜର ଝାଳ ବୁହାଇ ଫଳାଇଥିବା ଫସଲ ଚୋର ଯଦି ମଧ୍ୟ ଉଠାଇ ନେଇଯାଏ ତ କ୍ରୋଧ ଆସେ ନାହିଁ, ପଶୁ-ପକ୍ଷୀ ଆସି ଖାଇ ଯାଏ ତାହେଲେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ ଆସେ । କୌଣସି ଅତିଥି ଆସି ଯାଆନ୍ତି, ମୁଣା ଅଛି ଭରି ଦିଏ, ଆଉ ପୁଣି କିଛି ବଞ୍ଚି ରହିଲା ତାହେଲେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଘରକୁ ନେଇଯାଏ ଏବଂ ବର୍ଷେ ଚଳିଯାଏ, ଏହା ହେଉଛି ମୋର ଗୁଜୁରାଟ ଖେତୁ ପରିବାରର ସଂସ୍କାର । ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପିଲା ଯାହାଙ୍କ ମାଆ-ବାପା ପେଟ କାଟି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ କାହାର ପେଟ ଭରିବାରେ କେବେ ବି କୌଣସି ଅଭାବ ବୋଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ ଶହ କୋଟି ଟଙ୍କା କିଛି ନୁହେଁ । ଏମାନେ ଦେବାର ସଂସ୍କାର ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବେ ନାହିଁ, ରାତିରେ ଶୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଆଉ ମୁଁ ଏହି ପରିବାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାଳିତ ହୋଇଛି, ବଢ଼ିଛି । ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଯାଗାକୁ ଯାଉଛି ତ ମତେ କେବେ କେବେ ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଯେ ଲୋକମାନେ ମୋ ସହିତ ସଂପର୍କ ଛିଣ୍ଡାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି ଏକ ଅପବାଦ ଅଛି, ତ ତା ହେଉଛି ମୋର ସୁରତ । ମୁଁ ଯେବେ ବି ଭେଟିଛି ସେହି ଭଲ ପାଇବା, ସେହି ନିଜର ଭାବ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କୌଣସି ଚ୍ୟାଗ କେଉଁଠାରେ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସେ ନାହିଁ । ଏହି ପାରିବାରିକ ଭାବ ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଛି ।

ଆପଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ, ବାହାର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ବୋଧହୁଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ । ଶହ ଶହ କୋଟିରେ ଖେଳୁଥିବା ଲୋକ ସେମାନେ । ଯେବେଠାରୁ ମୋର ସୁରତ ଆସିବା ସ୍ଥିର ହେଲା, ତ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ପରିବାରଙ୍କ ସହିତ ମୋର ନିକଟ ସଂପର୍କ ରହିଛି, ଏବେ ତ ସେମାନେ ଶହ ଶହ କୋଟିପତି ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । କେବେ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ହାତରୁ ବାଜିରାର ରୁଟି ଖାଇଛି । କେବେ ଖେଚେଡ଼ି ଖାଇଛି । ମତେ ଫୋନ ଆସିଲା ଯେ କ'ଣ ଆଜି ରାତିରେ ଆପଣ ସର୍କିଟ ହାଉସ୍ ରେ ରହିବେ, ତ ବାଜିରାର ରୁଟି ପଠାଇ ଦେବି କି ? ଖେଚେଡ଼ି ପଠାଇ ଦେବି କି ? ଆଜି ସକାଳେ ମଧ୍ୟ ମୋ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଜଳଖିଆ ଆସିଥିଲା ଗୋଟିଏ ପରିବାର ଆମ ସୌରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଯେଉଁ ପୁରୁଣା ମୋଟା ଭାଖରା ତିଆରି କରନ୍ତି ନା, ତାଙ୍କର ମନେ ଥିଲା ସକାଳୁ ସକାଳୁ ପଠାଇ ଦେଲେ । ତାଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କ'ଣ ଖାଇବେ, କ'ଣ ନ ଖାଇବେ କୌଣସି କଠିନ କାମ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିବାର ଭାବ ହେଉଛି ଯାହା ପ୍ରତିଟି ପରିବାରର ମାଆ, ଯିଏ କେବେ ନା କେବେ ମୋର ଚିନ୍ତା କରିଛନ୍ତି, ସେ ସେହି ସ୍ନେହରେ ମୋ ଚିନ୍ତାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଭାବୁଛି ଜୀବନରେ ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ ସୌଭାଗ୍ୟ କିଛି ହୋଇ ନ ପାରେ । ପଦବୀରେ ମଣିଷ ବଡ଼ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ଏହା ହେଉଛି ସେହି ସ୍ନେହ ଭାବନା ଯାହା ବଡ଼ ପଣକୁ ନିଜ ଛାତିରେ ଜଡ଼ାଇ ରଖିଦିଏ, ଯାହା ଆପଣମାନେ ମୋ ସହିତ କରିଛନ୍ତି ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞ ।

ଆଜି ଏକ ହସପାତାଳର ଲୋକାର୍ପଣ ହେଉଛି, ଏହା ଏକ ଆଧୁନିକ ହସ୍ପିଟାଲ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏଠାରେ ଥିଲି ତ କହୁଥିଲି ଯେ ଯାହାର ଶିକାନ୍ୟାସ ମୁଁ କରିବି ତାହାର ଉଦ୍ଘାଟନ ମଧ୍ୟ ମୁଁ କରିବି, ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲାଗୁଥିଲା ଯେ ଇଏ ବଡ଼ ଅହଙ୍କାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ଅହଙ୍କାର ନ ଥିଲା । ଏହା ମୋ ମନରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଯେ ଏହି ଶିକାନ୍ୟାସ କରି ପଥର ପୋତି ଫଳକ ଲଗାଇବାର ଫେସନ୍ ଶେଷ ହେବା ଦରକାର, ଯେଉଁ ଜିନିଷ ଆରମ୍ଭ କରିବେ ସେହି ଜିନିଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବାର ଅଛି, ତ ଆରମ୍ଭ କରିବାର ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଆପଣ ମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ମତେ ତା ଠାରୁ ଅଧିକ ଲାଗୁଛି, କାରଣ ତାହା ବିଜୟା ଦଶମୀର ଦିନ ଥିଲା । ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ମତେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଘୋଷିତ କରି ଦେଇଥିଲେ, ପ୍ରାର୍ଥା ରୂପେ । ମୁଁ ସେ ସମୟରେ ଦେଶ ସାରା ଦୌଡ଼ୁଥିଲି, କିନ୍ତୁ ତା' ପରେ ମଧ୍ୟ ମୋର ବିଜୟା ଦଶମୀ ଏବଂ ନବରାତ୍ରୀର ଉପବାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ମୁଁ ସ୍ଥିର କଲି ଯେ ନା, ମୁଁ ସୁରତ ଯିବି, ଯେତେ ଅସୁବିଧା ହେଉ ନା କାହିଁକି, ଆଉ ମୁଁ ଆସିଥିଲି । ଆଉ ସେହିଦିନ ଏହି ଲାଲ ଜୀ ବାଦଶାହା ସେ ମୋ ପାଖରେ ଫଟୋ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ତ ଭୁମିପୂଜା ପାଇଁ କୋବାଲ ଚଲାଇବା ଥିଲା, ତ ମୁଁ ବାଦଶାହାଙ୍କୁ କହିଲି ୪୦ କୋଟି ଦେବେ ତ ମୁଁ କରିବା ପାଇଁ ଦେବି, ନ ହେଲେ କରିବା ପାଇଁ ଦେବି ନାହିଁ । ଏହି ଅଧିକାରର ଭାବ ସହିତ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାମ କରିଛି ଏବଂ ସେ ମାନି ଯାଇଥିଲେ । ଏତେ ଅଧିକାରର ଭାବ ସହିତ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାମ କରିଛି । ଆଉ ସେତେବେଳେ ଏହି ହସ୍ପିଟାଲ, ଯେବେ ମୁଁ ନିଜ ଆଗରେ ଏହାର ଭବ୍ୟ ରୂପ ଦେଖୁଛି, ମୋ ପାଇଁ ଏହାଠାରୁ କୌଣସି ବଡ଼ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଆଉ ଏହି କାମକୁ ଏତେ ବଡ଼ିଆ ଜଙ୍ଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଥିବାରୁ ପୁରା ଟିମ୍ କୁ ମୁଁ ହୃଦୟର ସହିତ ବହୁତ ବହୁତ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି ।

ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲି ଯେ ଦାତାଶ୍ରୀଙ୍କ ଧନରେ ଏହି ହସ୍ପିଟାଲ ତିଆରି ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହି ହସ୍ପିଟାଲ ପାରିବାରିକ ଭାବନା ସହିତ ତିଆରି ହୋଇଛି, ପରିଶ୍ରମରେ ତିଆରି ହୋଇଛି । ପଇସା ଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ହେଉଛି ପରିଶ୍ରମ । ସେମାନେ ଖାଲି ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ନାହାନ୍ତି, ନିଜର ଝାଳ ବୁହାଇଛନ୍ତି, ପଇସା ଉପରେ ଝାଳର ଅଭିଷେକ କରିଛନ୍ତି । ସାଧାରଣ ଭାବେ ମୁଁ ହୀରା କାରଖାନର ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥାନ୍ତି ତ କହି ଦେଇଥାନ୍ତି ଆପଣଙ୍କ କାରଖାନା ସମୃଦ୍ଧ ହେଉ, ଆପଣଙ୍କ କାରବାର ବଢ଼ୁ, ଆପଣଙ୍କ କପଡ଼ା ଉଦ୍ୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି ତ ମୁଁ ଶୁଭକାମନା ଦେଇଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆଜି ମୁଁ ଅଭିଶାପ ଦେଉଛି, ଶୁଭକାମନା ଦେଉ ନାହିଁ । ମୁଁ ଚାହୁଁବି କି କୌଣସି ବି ହସ୍ପିଟାଲକୁ ଆସିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନ ପଡ଼ୁ । ଆଉ ଥରେ ଆସିବାକୁ ପଡ଼େ ତ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର କେବେ ଆସିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନ ପଡ଼ୁ, ଏଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଣିଷ ତିଆରି ହୋଇ ଏଠାରୁ ଯାଆନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ଏହି ଶୁଭକାମନା ମଧ୍ୟ ଦେଉଛି ।

ଆମ ଦେଶରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅଭାବ, ଡାକ୍ତରଖାନାର ଅଭାବ ଓ ଔଷଧ ମହଙ୍ଗା । ଆଜି କୌଣସି ମଧ୍ୟବିତ ପରିବାରରେ ଯଦି କିଏ ଜଣେ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ତ ସେହି ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ଅକାରଣରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଘର ନେବାର ଅଛି, ନେଇ ପାରେ ନାହିଁ । ଔଷଧ ବାହାଘର କରିବାର ଅଛି, କରି ପାରେ ନାହିଁ । ଆଉ ଏଭଳି ସମୟରେ ସରକାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ ସେବା ଉପଲବ୍ଧ ହେଉ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଏକ ସାମିତ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଆରୋଗ୍ୟ ସେବାର ଲାଭ ମିଳିବା ଦରକାର । ଭାରତ ସରକାର ଏବେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ନୀତି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଅଟଳଜୀଙ୍କ ସରକାର ପରେ, ୧୫ ବର୍ଷ ପରେ ଏହି ସରକାର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ନୀତି ଆଣିଛନ୍ତି । ମଝିରେ ବହୁତ କାମ ରହିଗଲା, ଯାହା ମତେ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଏବେ ଔଷଧ, ମୁଁ ଗୁଜୁରାଟରେ ଥିଲି ତ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣାଥିବ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ଅସନ୍ନତ କରୁଥିଲି ଏବେ ଦିଲ୍ଲୀକୁ ଆସିଛି ତ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ଅସନ୍ନତ କରିବାରେ ଲାଗିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଏମିତି ଏକ କାମ କରୁଛି କି କେହି ନା କେହି ମୋ ଉପରେ ଅସନ୍ନତ ହୁଁ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଯେଉଁ ଔଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ କଂପାନୀ ଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁ ଇଞ୍ଜେକସନକୁ କେବେ ୧୨୦୦ ଟଙ୍କା ନେଉଥିଲେ, ଯେଉଁ ବଟିକାକୁ କେବେ ସାଢ଼େ ତିନିଶହ, ଚାରିଶହ ଟଙ୍କା ନେଉଥିଲେ । ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡାକିଲୁ କି ଭାଇ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି, କେତେ ଟଙ୍କା ଲାଗୁଛି, କେତେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି ଆଉ ନିୟମ ତିଆରି କରି ଯେଉଁ ଔଷଧ ୧୨୦୦ ଟଙ୍କାରେ ମିଳୁଥିଲା ତାହା ୭୦-୮୦ ଟଙ୍କାରେ କେମିତି ମିଳିଯିବ, ଯାହା ୩୦୦ ଟଙ୍କାରେ ମିଳୁଥିଲା ତାହା ୩୦ ଟଙ୍କାରେ କେମିତି ମିଳିଯିବ । ପାଖାପାଖି ସାତ ଶହ ଔଷଧ, ତା'ର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିନେଇ ଫଳରେ ଗୁରୁତର ରୁ ଗୁରୁତର ବେମାରୀରେ ଗରିବରୁ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ଶସ୍ତାରେ ଔଷଧ ମିଳିବ । ଔଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ ମାନେ ମୋ ଉପରେ କେତେ ଅସନ୍ନତ ଥିବେ ତାହା ଆପଣ ଅନୁମାନ କରି ପାରୁଥିବେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରରେ ହୃଦରୋଗ ଚିକିତ୍ସା ରହିଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରରେ ଖାଇବା ଚେରୁଲରେ ଖାଇବା ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଥାଏ । ଓଜନ କମ୍ କର, କମ୍ ଖାଅ, ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଥାଏ କେହି କରି ନ ଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଖାଇବା ଚେରୁଲରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ହୃଦଘାତର ଚିକିତ୍ସା ରହିଥାଏ ଆଉ ହାର୍ଟରେ ଷ୍ଟେଟ ଲାଗାଇବା, ଆମେ ସମସ୍ତେ ତ ଜାଣି ନ ଥାଉ, ଡାକ୍ତର କହିଥାନ୍ତି କି ଏହାକୁ ଲଗାଇବେ ତ ୩୦-୪୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ହେବ, ରୋଗୀ ପଚାରିଥାଏ କି ଜୀବନ ପାଇଁ କ'ଣ ହେବ, ସେ କହିଥାନ୍ତି ଏହାକୁ ଲଗାଇବେ ତ ଚାରି ପାଂଚ ବର୍ଷ ଯାଏ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ହେବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଜଣେ କହିଥାଏ କି ଏହାକୁ ଲଗାଇ ନିଅନ୍ତୁ, ବାହାରୁ ଆମବାନୀ ହୋଇଛି ତ ଦେଉ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲାଗୁଛି, ଏହାକୁ ଲଗାଇ ଦେବେ ତ ପୁଣି ସାରା ଜୀବନ

ପାଇଁ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ତ ଗରିବ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଭାବିଥାଏ ୪୦,୦୦୦ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଚାରି ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିହେବ ତ ଦେଢ଼ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଭଲ ଭାବେ କାହିଁକି ଜୀବନ ନ କାଟିବି, ସେ ଦେଢ଼ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବାଲା ନେଇ ଯାଇଥାଏ । ମୁଁ ସେଞ୍ଚ ବାଲାଙ୍କୁ ଡାକିଲି, ମୁଁ କହିଲି କି ଭାଇ କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ, ତମେ ଏତେ ଟଙ୍କା ମାଗୁଛ, ବର୍ଷ ସାରା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହୁଁ ଜାରି ରହିଲା ଶେଷରେ ଦୁଇ ମାସ ପୂର୍ବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ କରିଦେଲୁ ୪୦,୦୦୦ ଟଙ୍କାରେ ଯାହା ମିଳୁଛି ତାହାକୁ ତାକୁ ୬-୭ ହଜାର ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯାହାକୁ ଦେଢ଼ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରେ ଦେଉଥିଲେ ତାହାକୁ ଏବେ ୨୦-୨୨ ହଜାର ଟଙ୍କାରେ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଫଳରେ ଗରିବରୁ ଗରିବ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ।

ଏଭଳି ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନ ଥାଏ । ଆଉ କିଛି ଲୋକ ଏହାର ଫାଇଦା ଉଠାଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ସମାଜର ଏକ ବର୍ଗ, ଯେଉଁମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ବଡ଼ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବର୍ଗ, ସେମାନଙ୍କର ମୋ ପ୍ରତି ଅସନ୍ନତା ଭାବନା ରହିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଗରିବ ପାଇଁ, ମଧ୍ୟମ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଆରୋଗ୍ୟ ସେବାଗୁଡ଼ିକ ସୁତାରୁ ରୂପେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉ, ସେହି ଦିଗରେ ସରକାର ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ପଦକ୍ଷେପ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଯାହା ବିଜୟ ଭାଇ କହୁଥିଲେ । ଆମେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଶସ୍ତା ଔଷଧ ପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଭାରତୀୟ ଜନ ଔଷଧି ପରିଯୋଜନା ଏହା ପ୍ରାରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ ଫଳରେ ବହୁତ ଶସ୍ତାରେ ଔଷଧ ସହ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଦେଖୁଛି କି ଡାକ୍ତରମାନେ ତିଆରି ଲେଖୁଛନ୍ତି, ତିଆରି ଏପରି ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯାହା ଗରିବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଚିକିତ୍ସାରେ ବୁଝା ପଡ଼ି ନ ଥାଏ । ସେ ଔଷଧ ଦୋକାନକୁ ମାଲ୍ କିଣିବା ପାଇଁ ଯାଇଥାଏ, ଯେଉଁଠାରେ କି ମହଙ୍ଗାରେ ଔଷଧ ମିଳିଥାଏ । ଆମେ ଆଜନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ ଡାକ୍ତର ତିଆରି ଲେଖିବେ, ତ ଲେଖିବେ କି କେନେରିକ ଔଷଧ କିଣିବା ପାଇଁ ତା ପାଖରେ ଏହା ବହୁତ ଅଛି ଅନ୍ୟ ଔଷଧ କିଣିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତେବେ ଲୋକମାନେ, ଗରିବ ବ୍ୟକ୍ତି ଶସ୍ତାରେ ଔଷଧ କିଣି ପାରିବେ । ଯେଉଁଭଳି ଭାବେ ଆରୋଗ୍ୟ ସେବା ଗୁଡ଼ିକ ବେମାରୀ ହେବା ପରେ ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଉଛି, ତା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିଷେଧକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଯତ୍ନ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ।

ମୋର ସ୍ମୃତୀ ଅଭିଯାନ ସିଧା ସିଧା ଆରୋଗ୍ୟ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଛି । ଦୁନିଆର ସମସ୍ତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ କି ଯଦି ପିଲାମାନେ ସାବୁନରେ ହାତ ନ ଧୋଇ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଥାଆନ୍ତି, ତ ଦୁନିଆରେ କୋଟି କୋଟି ପିଲା ଏହି ଗୋଟିଏ କାରଣରୁ ମୃତ୍ୟୁ ଶରଣକୁ ଆସି ଯାଇଥାନ୍ତି । କ’ଣ ଆମେ ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବା ନାହିଁ । ଆରୋଗ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ସ୍ମୃତୀ । ସୁରଟ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ମୃତୀର ପାଠ ପଢ଼ାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସୁରଟରେ ଯେତେବେଳେ ମହାମାରୀ ହୋଇଥିଲା ତା ପରେ ସୁରଟର ଲୋକ ସ୍ମୃତୀକୁ ନିଜର କରି ନେଇଛନ୍ତି । ସ୍ମୃତୀ ସୁରଟର ସ୍ୱଭାବ ପାଲଟି ଯାଇଛି । ଦେଶ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ହୋଇଛି । ମୁଁ କାଲି ଏଠାରେ ରୋଡ଼ ଶୋ’ କରୁଥିଲି, ମୋ ସହିତ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଯେଉଁ ଅଫିସର ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ରୋଡ଼ ଶୋ’ ଦେଖୁ ନ ଥିଲେ, ସଫାଳ ବା ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ଦେଖୁଥିଲେ । ମୁଁ କହିଲି ଆପଣମାନେ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଯିବେ ଟିକେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବେ । ସୁରଟ ଏହାକୁ ସ୍ୱଭାବ କରିଦେଇଛି । ସ୍ମୃତୀ ଯଦି ଭାରତର ସ୍ୱଭାବ ହୋଇଯିବ ତ ଆମର ଶହ ଶହ କୋଟି ଟଙ୍କା ଯାହା ବେମାରୀ ବାବଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯିବ । ଗୋଟିଏ ଅଟୋ ରିକ୍ସା ଡ୍ରାଇଭର ବେମାର ହୋଇଯାଏ ତ ଖାଲି ସେହି ଲୋକ ବେମାର ହୁଏ ନାହିଁ ତା’ ପରିବାର ତିନି ଦିନ ପାଇଁ ଭୋକିଲା ରହିଯାଆନ୍ତି, ଘରେ ରୋଜଗାର କରିଲାବାଲା କେହି ନ ଥାନ୍ତି । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ସ୍ମୃତୀ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ମୁଁ ଯୋଗକୁ ନେଇ ପୁରା ବିଶ୍ୱରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଚଳାଉଛି । ୨୧ ଜୁନ ରେ ସୁରଟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଯୋଗ କରି ଦେଖାଇବ । ଭଲରେ ରହିବା ପାଇଁ ଓ ଶାରୀରିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଯୋଗ ଆଜି ଜୀବନର ଅଂଶ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଆମେ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଯୋଜନା ଅଧିନରେ ସାରା ଦେଶରେ ସେହି ମାଆ ମାନଙ୍କୁ, ସେହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଟୀକାକରଣ ହୋଇ ନାହିଁ । ଟୀକାକରଣ ଅଭିଯାନ ଚଳାଉଛୁ । ଦୁଇ କୋଟିରୁ ଅଧିକ ଏପରି ମାଆ-ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଖୋଜିଲୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଗାଁରେ ଟୀକାକରଣ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଟୀକା ନେଇ ନ ଥିଲେ । ସରକାର ଖୋଜି-ଖୋଜି କରି ଲୋକଙ୍କର ସେବା କରିବାର କଷ୍ଟ ଉଠାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜନ ଆନ୍ଦୋଳନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ଜନ ସହଯୋଗ ଦରକାର ।

କେବେ କେବେ ଆମେ ଏହା ଭାବୁଛୁ କି ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା ପରେ ଏମିତି ଏକ ପରିବେଶ ତିଆରି ହୋଇ ଯାଇଛି କି ସବୁ କିଛି ସରକାର କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଆମ ଦେଶ, ତାହାର ଚରିତ୍ର ହେଉଛି ଅଲଗା । ଆମ ଦେଶ ସରକାରରେ ଚାଲି ନ ଥାଏ କିମ୍ବା ତିଆରି ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଆମ ଦେଶ ନା ରାଜାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଲିଛି ନା ରାଜା ମାନେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଆମ ଦେଶ ନା ନେତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଲିଛି ନା ନେତାମାନେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଆମ ଦେଶ ଚାଲିଛି ଜନଶକ୍ତିର ଭରସାରେ, ଜନସେବା ର ଭାବରେ । ଆପଣ ମତେ କୁହନ୍ତୁ ଗାଁ ଗାଁରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଧର୍ମଶାଳା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ତା’ ଯାତ୍ରାରେ ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ରହି ପାରିବେ, ଏତେ ଧର୍ମଶାଳା ଅଛି । ଦୁନିଆର କେତେ ବଡ଼ ହୋଟେଲ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ କୋଠରୀ ଏହି ଧର୍ମଶାଳାରେ ଅଛି । ଦୁଇ-ଦୁଇ ହଜାର ଘର ଥିବା ଧର୍ମଶାଳା ଆମ ଦେଶରେ ଅଛି । କିଏ ତିଆରି କରିଛି ? ସରକାର ତିଆରି କରି ନଥିଲେ, ଜନତା ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ତିଆରି କରିଥିଲେ । ଗୋ-ଶାଳାଗୁଡ଼ିକ କ’ଣ ସରକାର ତିଆରି କରିଥିଲେ ? ଜନତା ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ତିଆରି କରିଥିଲେ । ପୁଷ୍ପକାଳୟ କଣ ସରକାର ତିଆରି କରିଥିଲେ ? ଜନତା ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ତିଆରି କରିଥିଲେ । ସମାଜର ହିତ ପାଇଁ ସାମୁହିକ ଶକ୍ତି ହିଁ ଆୟୁଧ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ତାହା କମିବାରେ ଲାଗିଛି । ପୁଣି ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ସେହି ପରିବେଶ ତିଆରି ହୋଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଲାଗୁଛି କି ମୁଁ ସମାଜ ପାଇଁ କିଛି କରିବି, ମୁଁ ସାମୁହିକ ଭାବେ କିଛି କରିବି, ମୁଁ ସମାଜର ଭଲ ପାଇଁ କିଛି କରିବି, ସେହି ଦିଗରେ ଆଜି କାମ ହେଉଛି । ଛୋଟ ରତ୍ନ କଳାକାରଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଦେଖିଛି, ନିଜ ଗାଁରେ କିଛି ନା କିଛି ଭଲ କରିବା ପାଇଁ ସେ କିଛି ନା କିଛି ଦେଇ ଚାଲି ଥାଏ । ଏହା ଛୋଟ କଥା ନୁହେଁ ଆଜ୍ଞା । ହେଉଛନ୍ତି ଛୋଟ ରତ୍ନ କଳାକାର । କିଛି ଅଧିକ ରୋଜଗାର ନାହିଁ । ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ମାସେ କଟିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ନିଜ ଗାଁରେ କିଛି ହୋଇଥାଏ, ତ ମୁଁ ଖୁସି ହୋଇ ଥାଏ । ଗାଁ ଲୋକ କହିଥାନ୍ତି କି ଭାଇ ଟିକେ ସ୍କୁଲର ଏଡ଼ିକ କାମ କରି ଦିଅ, ଗାଁରେ ଏତେ କରିଦିଅ, ସେହି ରତ୍ନ କଳାକାର କଷ୍ଟ ସହି ମଧ୍ୟ କରି ଦେଇ ଥାଏ । ସେଠାରେ ବସିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରମୁଖ ଲୋକ ନିଜ ଗାଁରେ ଉତ୍ତମରୁ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ନିଜ ମାଆ-ବାପାଙ୍କ ନାମରେ କରିଛନ୍ତି, ନିଜ ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କ ନାମରେ କରିଛନ୍ତି, କିଛି ନା କିଛି କରିଛନ୍ତି । ଗାଁର ବିକାଶ ଦିଗରେ ଯୋଗଦାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଉ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଗାଁ ସହିତ ସେହିଭଳି ସଂପର୍କ ରଖିଛନ୍ତି । ଦିଶାଳୀ ଦିନ ଯଦି ସୌରାଷ୍ଟ୍ର ଯିବାର ଅଛି, ତ ବସ୍ ରେ ଟିକଟ ମିଳି ନ ଥାଏ । ଇଏ ଯେଉଁ ସଂପର୍କ ଅଛି, ଏହା ହେଉଛି ସମାଜର ଉତ୍ତମ ଲକ୍ଷଣ । ଆଉ ମୁଁ ଚାହିଁବି ଆମର ଆଗାମୀ ପିଢ଼ା ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଅନୁତ ରହୁ । ପୁରୁଣା ପିଢ଼ାର ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁ ଏମିତି ନୁହେଁ, ବରଂ ଆଗାମୀ ପିଢ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହୁ । ଏହା ପୁରା ଗୁଜୁରାଟର ସଂପ୍ରତି ହୋଇଯିବ । ଆଜି ଏହି ହସ୍ତିନାଲର ଉଦ୍ଧାଟନ ସମାରୋହ ସମୟରେ ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାର ସମୟ ମିଳିଲା, ମୁଁ ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ କୃତଜ୍ଞ । ଯେମିତି ମଥୁରା ବାସ କହୁଥିଲେ, ଏଠାରୁ ବୟାନା ଯାଉଛି, ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ପାଣିର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଯାଉଛି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ପାଣିର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରୁଛି, ଗୁଜୁରାଟ ପାଣିକୁ ହିଁ ନିଜର ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଶକ୍ତି କରି ଦେଇଛି ଆଉ ସେହି ଶକ୍ତିରେ ଗୁଜୁରାଟ ଆଗକୁ ବଢୁଛି ଆଉ ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିବ । ଏହି ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ଶୁଭକାମନା ହେଉଛି । ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଶୁଭକାମନା ଦେଉଛି ।

ଜୁଲାଇ ମାସରେ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲ ଯାଉଛି । ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ସଂପର୍କ ଅଛି । ମୁଁ ହେଉଛି ଦେଶର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଯିଏ ଇସ୍ରାଏଲ ଯାଉଛି । ଆଉ ହୀରା କାରବାର ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଆଜି ସିଧା ସିଧା ସଂପର୍କ ଅଛି ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ସେଠାକୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇ ଯାଉଛି । ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛି । ବହୁତ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ।

